

[Gert Petersen]

ende, om jeg så må sige, men så skal det da virkelig være i den dyre ende, og derfor foreslog vi selv – og det var samtidig med, at socialdemokratiet gjorde det, for ca. et halvt år siden – en bunden opsparing baseret på bruttoindkomsten, sådan at der var realitet i sagen, og sådan at den uretfærdighed, der her var lagt op til – og det er en meget grov uretfærdighed – ville blive undgået.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Når nu hr. Niels Helveg Petersen skal op og svare på korte bemærkninger om ændringen i realkreditinstituttloven, vil jeg gerne have at vide, om det forhold, at man nedbringer ejerskiftelånegrænsen til 70 pct., efter hr. Niels Helveg Petersens mening kunne indebære en risiko for, at ejendomspriserne stiger, når man i højere grad skal finansiere den manglende del ved udstedelse af private pantebreve eller finansiere det på det, der hedder det grå marked, som fru Anne Grete Holmsgård sagde.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der var engang, jeg troede, jeg var enig med hr. Niels Helveg Petersen om, at en socialt afbalanceret indkomstpolitik kunne løse mange problemer, og måske også, at der var grænser for, hvilke problemer i samfundet indkomstpolitik kunne løse. Hr. Niels Helveg Petersen har jo fastholdt – det er derfor, jeg henvender mig til ham her – en teori om, at indkomstpolitik, vilkårligt stram, kan løse alle problemer, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen: hvad er det for problemer, indkomstpolitikken efter hans mening har løst siden 1982?

Vi har fået en lavere inflation, ingen tvivl om det. Har vi fået en bedre konkurrencekraft over for udlandet ved den samlede økonomiske politik, der er blevet ført? Det er vist tvivlsomt. Den forbedring af konkurrenceevnen, vi har fået i de senere år, stammer altovervejende fra det indgreb, vi i fællesskab – socialdemokrater, radikale og andre gode mennesker – lavede i 1979. Vi har fået en bedre beskæftigelse, ja vel, i kraft af bedre konjunkturer og i kraft af en laden-stå-til fra regeringens og de radikales

side over for betalingsbalanceunderskuddet. Jeg kunne godt lide at høre hr. Niels Helveg Petersens vurdering af, hvor meget der ville være blevet tilbage af den merbeskæftigelse, han bryster sig af, hvis regeringen og de radikale med den øvrige politik, man har tilrettelagt, havde prøvet at leve op til deres egen målsætning om et betalingsbalanceunderskud i 1984 på 8 mia kr.

Dette fører mig frem til at sige, at den politik, der har været ført indtil nu, ikke har været nogen genial politik, der løser vores balanceproblemer i sammenhæng og samtidig. Den har løst nogle af dem på andres bekostning, men der er ikke blevet lagt grund til en varig løsning af problemerne. Tværtimod er der nu lagt op til en polarisering, der vanskeliggør en varig løsning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er sikker på, at hr. Niels Helveg Petersen mindes det gamle ord om, at én tåbe kan spørge om mere, end 10 vise kan svare på. Han er bare kommet i den modsatte situation, men den er vel ikke morsommere at komme i.

Hr. Lykketoft fremhæver med fuld ret, at grundlaget for den indkomstpolitik, som regeringspartierne har søgt at føre fra den dag, de fik regeringsmagten, blev lagt i 1979 ved gode menneskers medvirken. Jeg kan for en gangs skyld blive regnet med dér, og det er lidt usædvanligt (*Munterhed*), men det blev jeg altså. Det er da fuldkommen rigtigt, men det logiske spørgsmål må så være: hvordan i alverden vover man så, som den verdensøkonomiske situation er, at afbryde den politik nu i stedet for at fortsætte den, sådan som netop regeringen ønsker det? Dermed har man i og for sig svaret på sin egen urimelige kritik, og jeg tror ikke, hr. Niels Helveg Petersen behøver at anstrenge sin hjerne meget for at affærdige det, der her er ført frem. Det, der er i vejen, er det samme, som fik socialdemokraterne til at gå af som regering: man tør ikke tage ansvaret for at gennemføre det, som man udmærket godt ved er det, der er nødvendigt, det, der skal til. Det må denne regering gøre, og vi er selvfølgelig dybt taknemmelige for, at de radikale her tør tage et medansvar.